

گزارش اسفند ماه ۹۵ رییس دانشگاه به دانشجویان، کارکنان و اعضای هیئت علمی

شادباش نوروز رییس دانشگاه و گزارش اسفند پرفراز و نشیب

این فرصت را به من داد که سال نو را در خدمت شما باشم. سالی که گذشت برای دانشگاه با فراز و نشیب فراوان همراه بود که شما نیز کمابیش در جریان آن هستید. وعده الهی این است که با هر سختی یک آسودگی همراه است و ما به وعده خداوند ایمان داریم بنابراین هر سختی را مقدمه‌ای برای راحتی می‌دانیم.

در گزارش این ماه سعی می‌کنم سه موضوع اصلی را به اختصار مطرح کنم و موارد دیگری را هم اشاره‌وار بیان خواهم کرد.

✍️ **نظام درمان و رسانه**

خبر بسیار ناراحت‌کننده‌ای در اواسط اسفندماه به

در گزارش ماهانه چهل و دوم رییس دانشگاه که آخرین گزارش در سال ۹۵ هم هست، آمده است: نام بهار طراوت و نو شدن را با خود به همراه دارد و این به‌خودی‌خود شادی‌آفرین است. اینک که پس از یک سال کار و تلاش مداوم، با وقفه‌ای کوتاه خود را برای سال جدید آماده می‌کنیم نگاهی به آنچه گذشت مصداقی است از این کلام که: «حاسبوا قبل ان تحاسبوا».

متن این گزارش به شرح زیر است:

همکاران دانشگاهی و دانشجویان عزیز سلام

اسفندماه ۹۵ به پایان رسید و یک بهار دیگر در راه است. خداوند را شاکرم که برای چهارمین بار

واقع مطالب است. نمونه بسیار واضح این نوع دوم در همین ماه و به دنبال مصاحبه بنده درباره محدودیت‌های احتمالی برای انجام اقدامات درمانی گران‌قیمت و غیر حیاتی به دلیل عدم امکان تهیه تجهیزات لازم اتفاق افتاد. متن این مصاحبه در بعضی سایت‌ها کاملاً تغییر یافت و در نهایت در یک روزنامه به‌صورت تحریف شده چنین آمد که «فعلاً عمل نمی‌کنیم» و «دکتر جعفریان دستور داده است فقط بیماران آمبولانسی را پذیرش کنند». توضیحات مفصل من در این باره توسط خبرنگاری ایسنا منتشر شد و در آن موارد خلاف واقع را به‌طور کامل تبیین کردم. موضوع روشن بود و اشکال در بیان شفاف معضلی بود که در عمل اتفاق می‌افتاد و بیمارستان‌ها می‌بایست پاسخ‌گوی آن می‌بودند. وقتی درآمد بیمارستان در بیمه بلوک شده باشد و نتواند تجهیزاتی مانند پروتز مفصل را تهیه کند، بیمار در نوبت خواهد ماند تا امکان تهیه وسایل فراهم شود. بدیهی است ملزوماتی که فوریت یا اهمیت حیاتی دارند در اولویت قرار می‌گیرند و به هر قیمتی شده تهیه می‌شوند.

همین اتفاق به‌صورت دیگر چند شب قبل رخ داد و یک همراه احتمالاً ساختگی با دوربین مخفی وارد اورژانس یکی از بیمارستان‌ها شد و پس از ضبط آنچه می‌خواست، علیرغم اصرار مدیر کشیک از آوردن بیماری که هیچ‌کس در بیمارستان وی را رؤیت نکرد به اورژانس خودداری نمود. جالب آنکه همین فرد با نام بردن از یک برنامه خاص تلویزیونی مکرراً مدیران را به پخش گزارش در آن برنامه تهدید کرده است. مشابه این اتفاق چند روز بعد در یک بیمارستان دیگر شهر روی داد که ابعاد رسانه‌ای هم پیدا کرد.

سؤال اینجاست که آیا چنین رفتاری از طرف رسانه به نفع خود رسانه هست؟ حتی اگر مردم در برخورد اولیه از انعکاس این قبیل موضوعات توسط رسانه و اینکه «کسی حقایق را آشکار می‌کند» استقبال کنند، آیا پس از روشن شدن تمام ابعاد موضوع و

نقل از یک خبرنگاری به‌صورت وسیعی انتشار یافت که حاکی از آسیب‌دیدگی یک نوزاد در آی سی یو بیمارستان ولیعصر بود. از آنجا که اصل خبر، توضیحات روابط عمومی دانشگاه درباره آن، مصاحبه بعدی بنده در این باره و خبر تکمیلی و اصلاحی خبرنگاری فارس درباره خبر اولیه به‌اندازه کافی انتشار یافت، من به بیان مجدد موضوع نمی‌پردازم و علاقه‌مندان می‌توانند آن را در لینک‌های مربوطه ببینند. خلاصه ماجرا این است که به علت خارج شدن محلول تزریقی قندی از رگ گرفته شده در پای نوزاد بدحالی که سه بار احیاء قلبی ریوی شده، قسمتی از پوست پشت پا آسیب‌دیده و عکس ناخوشایندی از این منطقه ۲۰ روز پس از بروز این عارضه و زمانی که شرایط نوزاد در حدی بهبود یافته که قابل ترخیص بود با یک گزارش و با عنوان «کباب کردن نوزاد» منتشر می‌شود. خوشبختانه در هفته آخر اسفند و پس از دو هفته درمان مراقبتی در منزل، زخم کاملاً محدود شده و با پیوند پوستی کوچکی پوشانده شد که امید می‌رود نتیجه خوبی هم داشته باشد. همکاران بیمارستان عکس این عمل را برای من فرستادند و به‌عنوان یک جراح از نتیجه درمان زخم بسیار خوشحال شدم. البته در این بین اشکالاتی در نحوه ارتباط برخی از کادر بیمارستان با والدین بیمار نیز وجود داشت که منجر به نارضایتی ایشان شده بود اما آنچه اتفاق افتاد بر اساس گزارش کمیته کارشناسی مستقلی که من تعیین کرده بودم مصداق خطای پزشکی نبود.

آنچه مهم است و قبلاً نیز به‌صورت دیگری به آن اشاره کردم نقش رسانه در انعکاس موضوعات مرتبط با درمان است. حساس بودن جامعه و رسانه به کیفیت خدمات درمانی نه‌تنها موضوعی کاملاً منطقی و قابل فهم، بلکه لازم و ضروری است. این حالت درباره سایر مسائل مهم و مورد توجه جامعه نیز مصداق دارد؛ اما یک روی دیگر این سکه ایجاد التهاب در ذهن مردم با بزرگنمایی یا انعکاس خلاف

پی بردن به اینکه بسیاری از موارد مطرح شده با واقعیت منطبق نیست، نسبت به رسانه چه احساسی پیدا می‌کنند؟ آیا همین رفتار نیست که باعث می‌شود جامعه به رسانه بی‌اعتماد شود و آنگاه که رسانه می‌تواند نقش تعیین‌کننده داشته باشد، نتواند این نقش را به‌درستی ایفا کند؟ عارضه دیگر این رفتار غیراصولی ایجاد بی‌اعتمادی به کادر درمان اعم از پزشکان، پرستاران و پیراپزشکان است که اثر مخرب آن به‌طور مستقیم متوجه مردم خواهد شد. من به‌درستی نمی‌دانم که چنین رفتارهایی می‌تواند ناشی از انگیزه‌های دیگر باشد یا نه ولی این را به‌خوبی می‌فهمم که عوارض آن از هر دستاوردی که بتوان تصور نمود به مراتب زیان‌بارتر است.

نتیجه اینکه هر یک از ما باید در چارچوب اخلاق حرفه‌ای خود رفتار کنیم و این اعم از رسانه، پزشکان، روحانیان، سیاست‌مداران و سایر اقشار تأثیرگذار جامعه است. شکست مرز اخلاق حرفه‌ای برای حصول یک نتیجه مقطعی، یک پیامد اجتناب‌ناپذیر دارد و آن تخریب سرمایه‌های اجتماعی است.

جلسات نقدینگی

در طول دو ماه گذشته من به‌اتفاق آقای دکتر توکلی معاون توسعه و سرکار خانم چترروز مدیر مالی دانشگاه هر هفته در یک جلسه وضعیت نقدینگی را بررسی و بر اساس اولویت‌ها در مورد هزینه‌کرد برنامه‌ریزی کردیم. تکرار مکررات است ولی ناچارم دوباره بیان کنم دانشگاه با بیش از ۷۰۰ میلیارد تومان طلب از بیمه‌ها وارد سال ۹۶ می‌شود و این یعنی بدهی قابل‌توجه بیمارستان‌ها به ستاد دانشگاه و پیمانکاران خارجی و البته پرداخت کارانه کارکنان تا شهریور ۹۵ و کارانه پزشکان تا مرداد امسال. پرداخت دوکارانه در اسفندماه با زحمت فراوان و قبل از تأمین منابع عملی شد و در نهایت توانستیم فاصله پرداخت را به ۶ ماه برسانیم. اگرچه از تأخیر در پرداخت به مدت ۶ ماه بسیار

ناخرسندم، اما از این موضوع خوشحالم که توانستیم با استفاده از همه روش‌های ممکن دو پرداخت در آخرین ماه سال داشته باشیم و جزء دانشگاه‌های پیشرو در این زمینه باشیم. باین حال از تمام کارکنان و اعضای هیئت‌علمی بخصوص گروه تمام‌وقت جغرافیایی که به دلیل تأخیر در پرداخت‌ها ممکن است با چالش‌هایی روبرو شوند به سهم خود عذرخواهی می‌کنم و امیدوارم کسانی که مرتب بر تمام‌وقتی اجباری برای تمام طول خدمت اعضای هیئت‌علمی پافشاری می‌کنند کمی دقیق‌تر راجع به این پیشنهاد خود فکر کنند. بیان دو نکته در مورد پرداخت‌های پرسنلی را لازم می‌دانم. اول آنکه برخی همکاران ممکن است فکر کنند اگر منابع مالی کافی وجود ندارد چطور بعضی هزینه‌های دیگر مثل ساخت‌وساز و تعمیرات ادامه دارد. توضیح این است که منابع ماهیت متفاوت و هزینه‌کرد مختلف دارند و نمی‌توانند بجای هم استفاده شوند. مثال ساده آن پولی است که پدر به فرزند می‌دهد تا لوازم‌التحریر بخرد. فرزند نمی‌تواند این پول را صرف خواسته‌ها و حتی نیازهای دیگر ضروری خود کند چراکه محل هزینه توسط پدر تعیین شده است. منبع پرداخت کارانه «درآمد اختصاصی» است و سایر منابع دانشگاه که البته چندان زیاد هم نیست و توسط دولت در قانون بودجه مشخص شده فقط در همان محل ذکر شده قابل هزینه هستند؛ بنابراین دوستان در جریان باشند که پروژه‌هایی نظیر ارتقاء هتلینگ، کلینیک‌های ویژه، بیمارستان رازی، فارابی، امیراعلم ۲ و مهدی کلینیک از محل دیگری تأمین اعتبار می‌شوند و این منابع از جمله ردیف‌های بودجه‌ای وزارت بهداشت، وام بانکی و درآمد حاصل از فروش املاک اهدایی یا مازاد دانشگاه نمی‌توانند در پرداخت‌های پرسنلی هزینه شوند. در سایر هزینه‌های پرسنلی مانند فوق‌العاده‌ها نیز همین روال جریان دارد. مشکل فعلی عدم تحقق درآمد اختصاصی دانشگاه است. نکته دوم اینکه در دانشگاه ما پرداخت کارانه در همه

بود ماهیت کار فرهنگی با تعریف ضابطه و قانون متفاوت است. فرهنگ بر اساس یک تعریف که حاج آقای عیسی زاده در همین جلسه بیان کردند شامل ۴ جزء باورها، اعتقادات، رفتارها و آثار گفتاری و نوشتاری است. از همین تعریف به خوبی روشن می‌شود که ماهیت فرهنگ عمدتاً درونی است و نمی‌توان باور یا عقیده‌ای را به زور وارد ذهن کسی کرد. قاعدتاً راهی بهتر از روش پیامبر بزرگوار اسلام برای شکل دادن فرهنگ وجود ندارد. او با روی گشاده و کلام نرم معارف حقه را به مردم عرضه می‌داشت و قبل از هر چیز همین منش او بود که مردم را به اسلام جذب می‌کرد. در آیه ۱۵۹ از سوره آل عمران چنین آمده است:

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَ لَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظًا
الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَ اسْتَغْفِرْ
لَهُمْ وَ شَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ.

ای پیامبر، به سبب لطف و رحمت خدا بود که با آنان نرم‌خویی و مهربانی کردی و اگر درشت‌خوی و سخت‌دل بودی، قطعاً از گرد تو پراکنده شده بودند. پس اکنون هم از خطاهایشان درگذر و از خدا برایشان آمرزش بخواه و در تدبیر امور با آنان مشورت کن و چون بر کاری تصمیم گرفتی، بر خدا توکل کن که خداوند توکل‌کنندگان را دوست می‌دارد و آنان را یاری می‌کند.»

آنچه برای ارتقاء فرهنگ لازم است عرضه درست و مداومت بر آن است که به نظر می‌رسد هنوز در این کار به بلوغ نرسیده‌ایم. تردیدی نیست که ضوابط و قواعد رفتاری باید بر اساس اصول موردقبول جامعه تنظیم شوند و همه باید آن را رعایت کنند. برخورد منطقی و مناسب با رفتار خلاف ضوابط البته لازم و ضروری است اما نگاه فرهنگی برای ارتقاء جامعه موضوعی متفاوت است. خواسته من از اصحاب فرهنگ دانشگاه این بوده و هست که با این نگاه به معضلات موجود نگاه کنند یعنی اولاً عرصه فرهنگ را به معنای وسیع

واحدها به صورت متمرکز و هم‌زمان صورت می‌گیرد به جز مرکز قلب تهران که سیستم مالی مستقل دارد و تمام هزینه‌های پرسنلی را از محل درآمد اختصاصی خود می‌پردازد. این موضوع از یک‌طرف خوب نیست چون ممکن است بیمارستان‌های مختلف عملکرد متفاوتی داشته باشند و برخی بتوانند زودتر از بقیه پرداخت کنند و از طرف دیگر خوب است چون همه ما در زیر یک چتر بزرگ کار می‌کنیم و این هم‌زمانی باعث عدم بروز اختلاف بین واحدهای مختلف و به تبع آن کاهش درخواست جابجایی بین مراکز می‌شود. از طرف دیگر به دلیل همین تمرکز است که ما توانسته‌ایم از سرجمع منابع دانشگاه کارانه‌های معوقه را پرداخت کنیم و اگر قرار بود بیمارستان‌ها از محل درآمد وصول شده خود این کار را بکنند به‌طور متوسط ۷ ماه عقب‌تر از وضع فعلی بودند و برخی مراکز اکنون باید کارانه بهمن و اسفند سال ۹۴ را می‌پرداختند! بنابراین جمع‌بندی من و همکاران این بود که در مجموع ادامه روال پرداخت متمرکز به نفع پرسنل است اگرچه زحمت زیادی در ستاد ایجاد می‌کند.

بحث تلخ و شیرین مالی را با این عبارت تمام می‌کنم که ما تمام سعی خود را برای پرداخت کلیه مطالبات قانونی کارکنان در کوتاه‌ترین زمان ممکن کرده و می‌کنیم.

نشست‌های فرهنگی اسفندماه

از برنامه‌هایی که معمولاً در اسفندماه داریم نشست‌هایی با فعالان فرهنگی و مذهبی در دانشگاه است. در این زمینه سه نشست در اسفندماه برگزار شد که در آن فعالان قرآنی، ائمه جماعت، ذاکران اهل بیت، فعالان نماز و رابطین فرهنگی واحدها حضور داشتند. این جلسات از این جهت برای من مهم هستند که می‌توانم دیدگاه فرهنگی حاکم بر دانشگاه را در آن برای افراد مرتبط تبیین کنم. مهم‌ترین موضوعی که امسال مطرح کردم این

و شامل بر همه ابعاد آن در نظر بگیرند و ثانیاً از ابزارهای فرهنگی برای کار فرهنگی استفاده کنند. روشن است که این سخت‌ترین کار ممکن است و از دانشگاهیان انتظار می‌رود علاوه بر نقد و ایرادات بجایی که در بعضی موارد دارند، ایده‌های جدید و اثرگذار نیز ارائه کنند. یادمان باشد همه افراد با همه سلیق و اعتقادات هموطنان ما هستند و باید برای همه آنان برنامه داشته باشیم.

📌 نشست‌های دانشجویی

در اسفندماه چند برنامه دانشجویی داشتیم که من در بعضی از آنها شرکت داشتم. سومین جلسه پرسش و پاسخ با دانشجویان در این دوره مدیریت برگزار شد. اداره جلسه بر عهده گروهی از دانشجویان بود که خوب هم انجام شد و ۱۰۹ سؤال مکتوب تحویل داده شد و تعدادی سؤال شفاهی مطرح شد. بیشترین سؤالات در دو حوزه آموزش و دانشجویی بود که علاوه بر پاسخ‌های ارائه شده در جلسه به صورت دسته‌بندی شده به معاونت‌های ذی‌ربط ارسال شد. برگزاری این جلسات برای هیئت‌رئیس از جهت ارتباط مستقیم بین مسئولان و دانشجویان غنیمت است.

در همین ماه دو جلسه کرسی آزاداندیشی نیز به همت گروه‌هایی از دانشجویان برگزار شد که موضوع یکی «نقد طرح تحول سلامت» و دیگری «تقابل طب سنتی و مدرن- واقعیت یا سوء تفاهم» بود. هر دو جلسه به نظر من به موضوعات خوبی پرداختند و اگرچه ممکن است در اجرا نواقصی وجود داشته باشد اما شروع این نوع جلسات که در آن با برنامه‌ای مدون به یک موضوع پرداخته می‌شود بسیار مبارک است بخصوص که اولاً توسط دانشجویان برگزار می‌شود و ثانیاً به ما یاد می‌دهد که چگونه نظر مخالف خود را بشنویم و برای رد آن استدلال اقامه کنیم.

در همین ماه بیست و سومین مجمع سالانه مرکز استعداد‌های درخشان نیز برگزار شد و من برای

چهارمین بار در آن شرکت کردم. حضور چنین دانشجویانی در دانشگاه نعمت بزرگی است که هر روز باید شکرگزار آن بود. در این مجمع خطاب به دانشجویان گفتم که افراد دارای اثرات وجودی متفاوت هستند؛ برخی برای هیچکس، برخی برای خود، برخی برای خانواده، برخی برای شهر، برخی برای کشور و برخی برای دنیا اثرگذار هستند. انتظار از دانشجویان دانشگاه ما این است که اثر وجودی خود را فراتر از حد شخصی و خانوادگی ببینند و هر جا که هستند منشأ اثر مثبت باشند.

📌 ابعاد بین‌المللی دانشگاه

اواسط اسفند ۹۵ سفری دوازده روزه به سلیمانیه در اقلیم کردستان عراق داشتیم که در آن اولین دفتر بین‌المللی دانشگاه با حضور عالی‌ترین مقامات دولتی در دانشگاه سلیمانیه افتتاح شد. در این مراسم علاوه بر مسئولان ارشد اتحادیه میهنی کردستان که در سلیمانیه مستقر هستند، وزرای علوم و بهداشت کردستان عراق نیز حضور داشتند. افتتاح این دفتر نقطه شروعی برای گسترش تبادلات بین‌المللی است و اگر به درستی پیگیری شود می‌تواند فرصت‌های بهتری را در منطقه برای ما ایجاد کند. از اعضای شورای دانشگاه خواستم که حسب مورد و علائق دو طرف برای برگزاری جلسات و بازدیدهای دوطرفه برنامه‌ریزی کنند.

چهارمین مراسم روز بین‌الملل دانشگاه نیز با حضور جناب آقای دکتر کمال خرازی رئیس شورای راهبردی روابط خارجی ایران و رئیس پژوهشگاه علوم شناختی و تعدادی از سفرا و نمایندگان کشورهای دنیا در همین ماه برگزار شد. دانشگاه ما اکنون ۶۷۰ دانشجو از ۳۷ کشور جهان دارد که اگرچه حدود ۵٪ ظرفیت دانشگاه را تشکیل می‌دهد اما حرکت بسیار بزرگی است و به امید خداوند خواهیم توانست به هدف ۱۰۰۰ دانشجوی بین‌الملل تا سال ۱۳۹۷ دست پیدا کنیم. این یکی از مهم‌ترین فعالیت‌های فرهنگی دانشگاه است

دفتر ارتباط با دانش‌آموختگان و دفتر تعهد حرفه‌ای دانشگاه و افتتاح مرکز جامع آزمون در بیمارستان مرکز طبی کودکان با حضور معاون آموزشی وزارت بهداشت. طبعاً هر یک از این رویدادها نمایشی از فعالیت‌ها و اقدامات متعدد هستند که اکنون به نتیجه رسیده‌اند. از این بابت از همه همکارانی که در طول سال ۹۵ در جهت اهداف دانشگاه تلاش کرده‌اند سپاسگزارم. امیدوارم خداوند آنچه کرده‌ایم از همه ما قبول کند و اگر قصور یا تقصیری در انجام وظائف خود داشته‌ایم به لطف خود از آن درگذرد.

📌 عید نوروز ۱۳۹۶

نام بهار طراوت و نو شدن را با خود به همراه دارد و این به‌خودی‌خود شادی‌آفرین است. اینک که پس از یک سال کار و تلاش مداوم، با وقفه‌ای کوتاه خود را برای سال جدید آماده می‌کنیم نگاهی به آنچه گذشت مصداقی است از این کلام که: «حاسبوا قبل ان تحاسبوا». دمی تفکر و خلوت با خود در زمان تحویل سال و قبل از برگزاری مراسم پرهیجان دیدوبازدید نوروز، شاید موضوعیت داشته باشد. دانشجویان، کارکنان و اساتید دانشگاه هریک می‌توانند با این دید که چه کردیم و چه می‌خواهیم بکنیم، پرونده سال قبل را ببندند و دفتر سال جدید را بکشایند.

ضمن تبریک حلول سال ۱۳۹۶ هجری شمسی به تمام دانشگاهیان عزیز، برای شما و مردم شریف ایران سال خوشی را آرزو می‌کنم و از درگاه حق تعالی خاضعانه و با تمام وجود مسئلت می‌کنیم که این سال را سال فرج مولا و سید ما و جهانیان، حضرت ولی‌عصر عجل‌الله تعالی فرجه الشریف قرار دهد.

دکتر علی جعفریان

اسفند ۱۳۹۵

که می‌تواند اثرات بسیار تعیین‌کننده‌ای در شناخت دنیا از کشور و فرهنگ ما داشته باشد. در این مراسم فضاهایی برای معرفی کشورها در اختیار دانشجویان خارجی گذاشته شد که البته در یکی دو مورد هم با مشکلاتی ناشی از عدم توجه به ضوابط و شئون همراه بود که برخورد لازم صورت گرفت. به‌رحال ما باید از این مزیت نسبی بسیار ارزشمند که در بازار آموزش عالی داریم استفاده کنیم و از این طریق بتوانیم توانمندی‌ها و مهم‌تر از آن ارزش‌های کشورمان را در قدم اول به کشورهای منطقه و در مرحله بعد به دنیا معرفی کنیم. از زحمات همکاران عزیز در معاونت بین‌الملل تشکر نموده و برایشان موفقیت در همه ابعاد این کار بزرگ آرزو می‌کنم.

📌 سایر رویدادها

در اسفندماه رویدادهای فراوانی در دانشگاه و خارج از آن داشتیم که به دلیل طولانی شدن این گزارش تنها فهرست‌وار به برخی از آنها اشاره می‌کنم: حضور وزیر بهداشت و معاونین وزارت و رؤسای سه دانشگاه تهران در جلسه کمیسیون‌های بهداشت و اجتماعی مجلس شورای اسلامی برای تبیین مشکلات موجود مالی و تعهدات بیمه‌ها، همایش معاونین غذا و داروی کشور به میزبانی معاونت غذا و داروی دانشگاه با حضور وزیر بهداشت و رونمایی از کتاب دستاوردهای این حوزه، نهمین جشنواره چشم‌پزشکی و علوم بینایی شمس با انتخاب آقای دکتر هاشمی برای بالاترین نشان افتخار به نام «طیب دیدگان»، برگزاری مجمع ملی سلامت با حضور رئیس‌جمهور محترم، ارائه گزارش روند اجرای نظام جامع ارزشیابی آموزشی توسط رؤسای محترم دانشکده‌ها در آخرین جلسه شورای دانشگاه، اجرای مرحله سیزدهم طرح دست‌های مهربان در چهار منطقه محروم حاشیه تهران با ویزیت جهادی همکاران متخصص، برگزاری هم‌اندیشی علمی اخلاق و تعهد حرفه‌ای در خدمات سلامت توسط

